

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 12. Articuli Carisiacenses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. tibus civibus Corpus Beati Martini ad
 A. C. 853. Monasterium Cormaricum & inde ad Ci-
Odo Clun. de vitatem Aurelianensium transtulerunt.
Transl. S. Normanni, ut prævisum fuerat, Turo-
Mart. to. 7. nem octava Novembris pervenerunt, sed
Biblioth. p. tanta Cari & Ligeris fluviorum excreve-
 827. rat inundatio, ut hostiles cunei ab urbe
 arcerentur. Ergo Majus-monasterium
 evertunt & incendunt, ac centum sexde-
 cim Monachos gladio percutiunt. Vi-
 ginti autem quatuor alii in diversis an-
 tris delituerunt cum Abbate suo Heber-
 no, qui nihilominus a Danis inventus &
 varie excruciatu nec Fratres tamen nec
 thesauros Ecclesiæ prodidit. Receden-
 tibus tandem Normannis Canonici S.
 Martini Abbatem Majoris-monasterii &
 viginti quatuor Monachos humanissime
 exceptos lectis & alimentis prope suam
 Ecclesiam juvant. At Corpus S. Marti-
 ni Aureliano in Monasterium S. Benedi-
 cti ad Ligerim, atque exinde Antiffiodo-
 rum translatum Hebernus & bis duode-
 cim ejus Monachi, quocunque deferre-
 tur, secuti nunquam deinceps ab sacris
 exuviis avelli potuerunt.

§. XII.

Articuli Carisiacenses.

Ann. Bertin. Concilio Sueffionensi soluto, cum Rex
 853. Carolus Carisiacum ad Oesiam ve-
 to. 8. *Conc.* nisset, cum quibusdam Episcopis & Ab-
 p. 56. batibus

batibus sequentibus quatuor Articulis ab Sæculum IX.
 Hincmaro contra Doctrinam Gottschal- A. C. 853.
 ci editis subscriptis. *Primo, Deus per suam præscientiam ex massa perditionis* *Maug. diff. c. 33.*
elegit, quos per Gratiam prædestinavit ad vitam æternam. Ceteros autem quos
Iustitiæ judicio in massa perditionis reliquit, perituros præscivit, sed non ut perirent prædestinavit, quamvis eos ad pœnam æternam prædestinaverit. Ac per hoc unam Dei prædestinationem tantummodo dicimus, quæ aut ad donum pertinet
Gratiæ, aut ad retributionem Iustitiæ. Secundo, libertatem arbitrii in primo homine perdidimus, () quam per Christum Dominum nostrum recepimus, & habemus liberum arbitrium ad Bonum, præventum & adjutum Gratia; & habemus liberum arbitrium ad Malum, desertum a Gratia.*
 Libe-

(*) Hincmarus hic disputat in Systemate Hypothetico Status Humanæ Naturæ per peccatum Originale lapsæ. Quid autem dicendum de Prædestinatione in Thesi & abstrahendo a peccato Originali? nam certe liberum Adami arbitrium peccato originali non infirmatum erat, & tamen peccavit. Porro etsi Adam non peccasset, non ideo tamen etiam nemo ex ejus Posteris peccasset; sed aliqui in innocentia perseverantes salvati, aliqui ob peccata sua personalia damnati fuissent ad pœnam æternam. Item aliqui Angeli, sed non sine Gratia Prædestinationis, in statu innocen-

Sæculum IX. *Liberum autem habemus arbitrium, quia
A. C. 853. Gratia liberatum, & Gratia de corrupto
sanatum. Tertio, Deus Omnipotens omnes homines sine exceptione vult
salvos fieri, quamvis non omnes salventur. Quod autem quidam salvantur, Salvantis
est donum, quod autem aliqui pereunt, pereuntium est meritum. Quarto, sicut
nullus homo est, fuit vel erit, cujus Naturam Iesus Christus non assumerit, ita
nullus homo fuit vel erit, pro quo passus non fuerit; licet non omnes Passionis ejus
Mysterio redimantur. Quod vero non omnes redimuntur, non inde fit, quia non
sufficit Redemptionis pretium, sed quia sunt, qui non credunt ea fide, quæ per dilectionem operatur. Nam poculum humane
Salutis ex nostra infirmitate & virtute Divina mixtum, habet quidem in se, ut
omni-*

nocentiæ salvati, alii sine præcedente peccato originali lapsi sunt & damnati. Ergo prædestinatio ad pœnam æternam, ut loquitur Hincmarus, non fundatur in eo, quod ob peccatum originale aliqui relictii sint in massa damnationis, sed quod Deus, etiam præscindendo a peccato originali per Gratiâ prædestinet ad Gloriam, quos vult, & quos non vult, non prædestinet. vid. Pat. Serry Ord. Præd. in Augustino D. Thom. conciliato. Mezger in Tract. de Deo uno dicit, de facto probabile esse ex Auctoritate S. Aug. & S. Thomæ, in hominum Reprobationem accessisse titulum peccati originalis.

omnibus proſit, ſed ſi non bibitur, non me-
detur.

Sæculum IX.
A. C. 853.

§. XIII.

Æneas Episcopus Pariſienſis.

Prudentius Episcopus Trecenſis ex nu-
mero illorum fuit, qui his quatuor
Articulis ſubſcripſerunt, & nihilominus
eodem anno octingenteſimo quinquage-
ſimo tertio ſe iisdem adverſari datis pu-
blice litteris profeſſus eſt. Erchanrado
Episcopo Pariſienſi fatiſ functo, Æneas,
in Palatio Notarius, poſtulate Rege
Carolo ei ſuffectus. Extat Decretum
Electionis a Lupo Abbate Ferrarienſi
compoſitum, & ad Venilonem Archiepi-
ſcopum Senonenſem, ceterosque illius
Provinciae Episcopos, nomine Clerico-
rum Eccleſiae Matricis Pariſienſis, Mo-
nachorum S. Dionyſii, S. Germani, S. Ge-
novæ, S. Petri de Foſſis aliorumque
Monasteriorum directum, quo declarant,
ſe Regis deſiderio acquieſcentes Æneam
Episcopum expetere. Illo igitur Con-
cilio ad confirmandam hanc Electionem
congregato, Prudentius Trecenſis ob
corporis infirmitatem venire prohibitus,
per litteras abſentiam excuſavit, in qui-
bus dicit, ſe in Ordinationem futuri Epi-
ſcopi conſentire, ea conditione, ut ſub-
ſcribat omnibus Decretis S. Sedis & Scri-
ptis Patrum; ſpecialim vero quatuor
Articu-

Hincm. de
præd. c. 21.
c. 26. to. 8.
Conc. pag.
1875. Lup.
ep. 98.

to. 8. pag.
1885.